

LIPERIN ERÄMIEHET 50 VUOTTA HISTORIIKKI

Laatinut:

Vesa Pekkinen

17.11.2006

LIPERIN ERÄMIEHET 50-VUOTTA HISTORIIKKI

Vuoden 1950 alkupuolella alettiin Pohjois-Karjalassa perustaa metsästysseuroja. Niinpä Liperin kirkonkylässäkin syntyi tuolloin ajatus, että kylälle on saatava oma metsästysseura.

Kirkolla asui jo virkansa puolesta paljon metsissä liikkuva piirityönjohtaja Kaino H Mustonen., joka kutsuikin koolle kyläläisiä edellä mainitussa tarkoituksessa.

8. päivänä helmikuuta 1956 kunnantalolle saapuivat koollekutsujan lisäksi T Kettunen, L. Pulkkinen, O. Pulkkinen, T. Kesti , Martti Pulkkinen ja Yrjö Kuokkanen, jolloin suoritettiin järjestäytyminen.

Puheenjohtajaksi valittiin syntyneelle seuralle, joka sai nimekseen Liperin Erämiehet, Kaino H. Mustonen ja sihteeriksi Yrjö Kuokkanen. Kokouksessa oli keskusteltu ensisijaisesti maitten vuokraamisesta kylää ympäröivistä alueista ja sihteerille annettiin lupa hankkia tarpeelliset kirjanpitovälineet.

Näin oli pää avattu uudelle seuralle. Kokouksia pidettiin johtokunnan kesken kerran vuodessa. Huhtikuussa 1960, neljä vuotta perustamisesta, voi johtokunta jo todeta, että maanvuokraus oli lähtenyt käyntiin niin hyvin, että seuralla oli vuokramaita 3343 hehtaaria. Maita oli vuokrattu aina Pappelonsaaren takaa, Liperinsalosta ja kirkonkylän ympäristöstä Ylämyllyn ja Tutjun suuntaan saakka. Tässä vaiheessa seuran sihteeriksi tuli metsäteknikko Reino Toivanen. Kun sekä puheenjohtaja Mustonen että sihteerit olivat molemmat metsälällä ja liikkuvat päivittäin maanomistajien luona, maanvuokraus oli nopeasti virinnyt eteenpäin. Myös jäseniä oli jo liittynyt niin hyvin, että lukumäärä oli 38.

Seuralle oli laadittu säännöt ja jäsenmaksun suuruudet. Alkuvuodet metsästäjät kuuluivat Kuusjärven riistanhoitoyhdistykseen, mutta siirtyivät v. 1960 Liperin riistanhoitoyhdistyksen jäseniksi, kun Liperiin tuli oma riistanhoitoyhdistys. Tuolloin päätettiin aloittaa myös hirvenmetsästys ja anoa yhden hirven kaatolupaa.

Luvatonta metsästystä oli esiintynyt seuran mailla ja tiedossa oleville henkileille lähetettiin kirje moisen toiminnan lopettamisesta edesvastuun uhalla. Seuraan oli pyrkijöitä, mutta eräänkin henkilön kohdalla oli tehty tyly päätös: " ei oteta seuraan, koska on jo ennakkoon metsästännyt luvattomasti seuran mailla ".

Päätettiin hankkia "Metsästys kielletty "-tauluja raja-alueille ja pitää tammikuulla pilkkikilpailut, jotka jäivät kuitenkin pitämättä ja siirtyivät seuraaville jälle. Varoja hankittiin talkoilla propseja pinoamalla.

Vuosi 1961 aiheutti seuran toimihenkileille harmia, kun " kolme joensuulaista miestä käy metsällä jatkuvasti seuran mailla." Heille lähetettiin kullekin 2000 mk maksulaput ja uhka, "elleivät maksa, asia annetaan viranomaisille."

Samana vuonna jouduttiin erottamaan kaksi seuran jäsentä, toinen kun ei ollut maksanut useaan vuoteen jäsenmaksua ja toinen siksi: " kun on kulkenut jatkuvasti metsällä ja on syyllistynyt "ryöstömetstäykseen, "josta maanvuokraajat ovat valittaneet". Päätös kummankin kohdalta oli tullut voimaan heti.

Seuran toiminta jatkui eteenpäin. V.1963 heräsi ajatus metsästysmajan perustamisesta. Seuraavana vuonna olivat Liperin reserviläiset rakentamassa ampumaradan kupeelle majaa ja kutsu oli tullut myös erämiehille osakkaaksi tulemisesta. Siitä kieltäydyttiin, mutta annettiin lahjoituksena 500 mk kyseiselle hankkeelle.

Hivenmetsästys oli kuulunut joka syksy ohjelmaan, nyt kuitenkin velvoitettiin niitä henkilöitä, jotka aikovat porukkaan, hankkimaan itselleen ”laillisen hirvenmetsästysaseen, suorittamaan pakollisen hirvenampumakokeen ja ottamaan itselleen vahingon varalta metsästäjän vastuuvakuutuksen.” Liekö aseet olleet joillakin luvattomia, kun tuollainen päätös tehtiin ja ampumakuntoako oli epäilty, kun vakuutuksesta puhuttiin?

Myös riistanhoitotyö tuli tuona vuotena ohjelmaan järjestämällä kylille riistanhoitoretkeä . Kun seuran alueella oli kettuja ja näätä, kehoitettiin seuran jäseniä, pöytäkirjaan tehdyn merkinnän mukaan:”ampumaan niitä heti, kun kohalle sattuu.”

Metsästysalueita oli tullut lisää, mutta samanaikaisesti esiintyi vuokramaitten päällekkäisvuokrauksia. Maita oli vuokrattu ”sieltä ja täältä”. Päällekkäisvuokraukset aiheutuivat useasti siitä, kun seuran reuna-alueille alettiin perustaa omia uusia seuroja. Sitä varten tilattiin maanviljelysseuralta kartta, johon merkattiin erämiesten maat. Samaten hankittiin seuralle oma hihamerkki ja velvoitettiin kaikki seuran jäsenet ompelemaan se puseronsa hihaan. Merkin suunnitteli taiteilija Seppo Putkinen.

Kun kirkonkylän ympäristö oli hyvää sorsanmetsästysaluetta, tehtiin v. 1966 kalastuskunnan kanssa sopimus siitä, että seura myy vieraskortit vesialueille ja suorittaa samalla valvontaa. Kalastuskunnan osuus tuloista oli 30 % ja seuran 70. Menettelytapa kesti suhteellisen pitkään, kunnes kalastuskunta otti oikeudet takaisin itselleen.

Harjoitusammunnat alkoivat ampumaradalla v. 1967. Vetäjiksi tulivat ammuntaa harrastaneet Matti Hiltunen ja Vesa Pekkinen.

Kun jo aikaisempina vuosina oli päätetty tehostaa riistanhoitoa, palkittiin nyt kolme parasta riistanhoitajaa. Paras oli Vilho Silfsten Salonnenästä 153 pisteellä, toinen roukalahtelainen Eino Lappalainen 67 pisteellä ja kolmas Salokylästä Mauri Särkkä 44 pisteellä. Kilpailusääntöjä tarkistettiin siten, että riistapellosta sai 20 pistettä, ruokintakatoksesta, jonka alla oli soraa, 10 pistettä, yhdestä kerpusta pisteen ja haapojen kaatamisesta 10 pistettä.

Muutamit maanomistajat olivat irtisanoneet maitaan päällekkäisvuokrauksen takia ja heidän kanssaan keskusteltiin yhteistyön jatkamisesta.

Hirviä oli metsästetty yhtä ja kahta vuosittain. Hirvikanta oli huono seuran mailla, kuten koko Liperissä. Niinpä hirvi rauhoitettiin koko riistanhoitoyhdistyksen alueella kahdeksi vuodeksi vuosina 1968 ja 1969. Rauhoituksen luultiin lisäävän hirvikantaa ja toiveikkaana riistanhoitoyhdistys suoritti talvella 1970 lentolaskennan koko yhdistyksen alueella. Tulos oli heikko, sillä syksyn hirvilupia saatiin koko Liperiin vain 8 kpl ja Liperin Erämiehille ei yhtään, koska ”Erämiesten alueella tavattiin vain yhdet hirvenjäljet ja nekin pois päin”.

Vahvistettiin sääntökohta, jonka mukaan ”maanomistaja tai sellainen joka tuo maita seuralle hyväksytään jäseneksi 10 markalla, muilta liittymismaksu on 50 mk”.

Ampuma- ja kilpailutoiminta oli virinnyt myönteisesti. Vuoden 1970 Liperin riistanhoitoyhdistyksen hirviammunnan joukkueestaruuden voitti Erämiesten joukkue E. Miettinen, M. Vanttinen ja V. Pekkinen. Myös seuranjäseniä kilpaili hirvenhiihdossa. Piiritason kisoissa kiersivät ainakin Esko Martikainen, Matti Hiltunen, Väinö Salin ja Vesa Pekkinen. Myös omia ampumakisoja ja hirvenhiihtokilpailuja pidettiin.

Vuoden 1970 alussa ilmaantui seuran alueelle uusi tuhoeläin: supikoira. Paikallislehti kirjoitti moiseesta oudosta elukasta, jota oli tavattu eripuolilla Liperiä. Niinpä Erämiehetkin olivat kiinnittäneet huomiota siihen, sillä 1974 kesäkokouksessa merkattiin pöytäkirjaan omana pykälänä kohta ”jokainen ampuu supin heti, kun eteen tulee”. Taas täydennettiin riistanhoitokilpailun sääntöjä ja niihin lisättiin kohta: ”ketusta, supikoirasta ja nädästä saa lisää 2 pistettä metsästettävänä olevaan riistakiintiöön. Seuralle hankittiin myös keinohuuhkaja varisten ampumista varten. Liekö seuralle valitut tilintarkastajat laiminlyöneet tehtävänsä, kun vuoden 1976 tilejä ei oltu saatu tarkastetuksi, vaikkakin niitä jollakin tapaa yleiselle kokoukselle sihteeri esitteli. Päätös kokouksessa oli tyyli ”ei käy”. Kuitenkin tilit oli saatu myöhemmin tarkastettua, mutta seuraavan vuoden vuosikokouksessa oli tilintarkastajille annettu tuomio: ”huomautus”.

Kaiken aikaa oli jo ollut seuralla edustus riistanhoitoyhdistyksen kokouksissa ja nyt lähetettiin edustajat myös metsästäjäliiton kokouksiin.

Riistanhoitoyhdistys oli teettänyt telkänpönttöjä ja siitä innostuneena keväällä -77 pidettiin omatkin talkoot, ja kun pönttöjä oli saatu kasaan, niitä pystytettiin Reilammen rannoille rhy:n ohjeitten mukaisesti.

Taloutta päätettiin ryhtyä kohentamaan ja alettiin pitää tansseja vanhalla kunnantalolla. Niitä pidettiin muutaman vuoden ajan talvisin ja myös ”kesähummat” Roukalahden kylätalolla. Tuona vuotena suoritettiin ensimmäisen kerran kanalintujen poikuearviointi ja rakennettiin tehokkaasti minkkiloukkuja, koska minkkejäkin oli ilmaantunut seuran alueelle.

Pitkäaikainen seuran sihteeri ja touhumies metsäteknikko Reino Toivanen sai seuran ensimmäisen kunniajäsenyyden. Samassa vuosikokouksessa palkittiin seuran hyväksi tehdystä työstä Pentti Oikarinen ja Väinö Voutilainen, käytäntö päätettiin ottaa käyttöön ja palkita aktiiveja jäseniä.

Seuralla oli ollut jo aiemmin rauhoitusalueita, mutta v. 1979 rauhoitettiin Härkinlammen ympäristö kaikelta metsästykseltä, koska kyseinen lampi oli julistettu rauhoitetuksi lintuvedeksi. Näin turvattiin se, että runsasta lammella esiintyvää lintulajistoa ei häiritä. Rauhoitus on voimassa edelleen. Myös muita rauhoitusalueita oli.

Seuran toiminta-aikana oli riistanhoitoyhdistys jo myöntänyt pronssisia ansiomerkkejä useille jäsenille metsästyksen ja riistanhoidon hyväksi suoritettusta työstä. 1980 seura myönsi kannustuspalkinnot Aimo Eskeliselle ja Vesa Pekkiselle.

Seura vietti 25-vuotisjuhlia ja valtuudet päättää juhlapaikka annettiin johtokunnalle. Tuolloin tehtiin päätös siitä, että hirvijahtiin pääsevät kaikki seuran jäsenet. Liekö jo tuolloin saatu asetuksen mukaiset aseet hirvimiehille, kun siitä aikoinaan tehtiin päätös: ”aseet oltava lailliset.”

Tuolloin palkittiin seuran hyväksi tehdystä työstä Esko Martikainen ja Väinö Salin.

1982 riistanhoitoyhdistys oli laatinut säännöt riistanhoito ja tuhoeläinten harventamiskilpailusta ja ne päätettiin nyt ottaa käyttöön myös seurassa. Samaten oli tehty päätös siitä, että tulevan talven

hirvenhiihtokisoissa olisi pääpalkintona hirvenvasa, jonka seura lahjoittaisi. Seuran jäsenet olivat käyneet edelleen innokkaasti kisoissa. Seuraavana vuonna oli riistanhoitokilpailun tulokset jo pistemääriltään korkeat. Voittaja oli Esa Asikainen 401 pisteellä, toinen Matti Heiskanen 162 pisteellä ja kolmas Voitto Ryyänen 40 pisteellä. 1984 palkittiin seuran hyväksi tehdystä työstä Voitto Ryyänen ja Seppo Kinnunen.

1985 tehtiin päätös, että rakennetaan hirvien nylkykatos seuran käyttöön ja varastorakennukseksi. Seuran varoista varattiin 5000 mk hankkeen toteuttamiseksi. Puutavaraa päätettiin hakea lahjoituksina. Tonttia kaavailtiin ampumaradan ja majan viereltä Ilmo Tahvanaiselta. Kun hirviporukka oli metsästännyt omaan ”tiliinsä”, harkittiin sitä, tulisiko nylkyvaja vain hirvimiesten vai koko seuran käyttöön. Päätös tehtiin, että vaja tulisi seuran nimiin. Rakentaminen alkoi sitten aikanaan ja työtavoitteeksi tuli 40 h/ jäsen. Seuraan oli perustettu huvijaosto, joka pyöritti Bingoa ja järjesti edelleen tansseja.

1987 seuratoiminnasta palkittiin Veijo Sallinen ja Pentti Mononen. Tuolloin hankittiin seuralle ensimmäiset radiopuhelimet.

Toiminta oli ollut edellisvuosien tapaista, uusia jäseniä, ampuma- ja kilpailutoimintaa, riistanhoitoa ja riistanlaskentaa sekä hallinnollisia tehtäviä. 1989 palkittiin seuran hyväksi tehdystä työstä Onni Hirvonen ja Markus Pekkinen ja seuraavana vuotena Väinö Salin uudelleen ja Teuvo Pietarinen.

Vuonna 1990 tuli esille reserviläisten ampumamajasta osuuden ostaminen ja päätös tehtiin 1/3 osan ostamisesta 17.000 mk:n hinnalla. Muut osakkaat olivat Liperin res.upseerit ja aliupseerit. Nyt saatiin tulevan nylkyhallin viereen kokoontumispaikka omaan käyttöön.

1991 seuratoiminnasta palkittiin Erkki Sorsa ja Arto Löfgren ja seuraavana vuotena Esko Martikainen ja Esko Mononen. Riistanhoitokilpailun parhaat olivat Voitto Ryyänen ja Pertti Hirvonen. 1993 seuratoiminnan muistamiset saivat Pauli Pitkänen ja Voitto Ryyänen. Kun oli saatu osuus ampumamajasta, valittiin majanisänniksi Erkki Sorsa ja Esko Mononen. Seuran perustajajäsen Kaino Mustonen päätettiin kutsua seuran kunniajäseneksi.

1996 tuli eräitten jäsenten esityksestä esille, että istutettaisiin fasaaneja seuran peltoalueille tuottokokeiluna ja liiketoimintana. Jonkun verran fasaaneja istutettiinkin, mutta mitään jatkuvuutta kokeilulle ei ollut.

1998 otettiin käyttöön ansiopistejärjestelmä seuran jäsenten kesken. Tarkoituksena oli tuoda esille jäsenten seuralle tekemät työt ja ansiot. Kun seura oli järjestänyt jo ohjattuja ampumarajoituksia, oli kuntakin jo myöntänyt kohdeavustuksia useamman vuoden aikana. Edellisistä linnunpönttötalkoista oli jo kulunut vuosia, joten v. 2000 pidettiin uudet talkoot ja pönttöjä tehtiin varastoon ja osin rannoille vietyinä. Tästä urakasta palkittiin Lasse Salminen. Voitto Ryyänen sai huomio-osoituksen mm. hirviporukan vetäjän toiminnasta ja kalastuspuolelta, kun oli jo useana vuotena pidetty onkikilpailuja. Jukka Kontkanen palkittiin parhaana onkijana SM-suorituksesta. Riistanhoitokilpailun paras oli Osmo Päivinen.

Seuraavina vuosina riistanhoitotyö kuivahti ja ei ollut jätetty tuloksia. Uutena riistalajina istutettiin peltopyitä. Hirvenmetsästykseseen oli osallistunut 90-luvun lopulla vajaat 20 miestä, lupina oli ollut muutamia hirviä. Vuonna 2002 saatiin kaataa 10 hirveä ja seuraavana vuonna 13. Vuoden 1990 jälkeen oli liitytty hirvenmetsästyksessä yhteislupaan Tutjun, Niinikon, Puromäen ja Lamminniemen metsästysseurojen kanssa. Tämä menettely osoittautui hyväksi raja-alueella

tapahtuneitten kaatojen ja yhteisjahtien takia. Oli hyväksytty jo se ajatus, että alueen hirvet eivät ole vain meidän hirviä, vaan ne liikkuvat koko yhteisjahtialueella.

Vuonna 2003 palkittiin kunniajäseneet, jotka olivat Väinö Voutilainen, Aulis Tolvanen, Hannes Turunen, Väinö Salin, Erkki Sorsa, Erkki Koponen, Onni Hirvonen. Samana vuonna vietiin maastoon 86 telkänpönttöä ja 32 pönttöä muille pesijöille.

Vuosi 2004 oli toiminnaltaan kylläkin vilkas, muuta jäseniä ei saatu yleiseen kokoukseenkaan kuin yksin sormin laskien, vaikka jäsenmäärä oli 159. Seurassa oli kuitenkin yksi innokas riistanhoitaja ja pienpetojen hävittäjä Teuvo Pietarinen, joka voitti rh. kilpailun hyvällä tuloksella, 390 pistettä.

Mikä on tämän päivän tilanne? Seuran puheenjohtajana toimii Pentti Martikainen, johtokunnan jäseninä ovat pitkäaikaiset seuran jäsenet Pertti Tolvanen, Veijo Sallinen, Pertti Rouhiainen ampumatoimintaa vetävä Pauli Pitkänen ja hirviseurueen johtajana toimiva Erkki Saarelainen. Uunituore sihteeri on Seppo Sorjamaa.

Olemme voineet todeta, että Liperin Erämiehet on Liperin kunnan vanhin metsästysseura, joka on käynyt 50 vuoden aikana sen perustamisesta alkaen aina tähän päivään saakka seuratoiminnalle tyypillistä vaikeutta: vetäjien muuttumiset, maanvuokraustoiminnan vaikeutumisen kuin muutkin esteet jäsenoiminnan suhteen. Seura on kuitenkin pystynyt antamaan mahdollisuuden harrastaa metsästystä lähes kaikille halukkaille niin, että nyt on jo kolmannen sukupolven eränkävijät samoilemassa samoilla alueilla, joilla heidän ukkinsa ovat aloittaneet.

Kaikkina vuosina on voitu metsästää kaikkea pienriistaa, tosin rajoitusten varassa ja myös suurriistasta hirveäkin. Seuran alueella tavataan vuosittain suurpetoja: karhua, sutta ja ilvestä myöten. Vuoden 2005 jälkeen seuran jäsenmäärä on 151 ja metsästyspinta-ala 6400 ha.

Toivotaan, että juhliva seura pystyy saamaan toimintaansa edelleenkin aktiivisia vetäjiä ja riistanhoitajia. Heidän toiminnallaan seura turvaa metsästysharrastuksen jatkuvuuden sitä haluaville nykyaikana, kun harrastusmahdollisuudet ovat lisääntyneet. Edelleen toivotaan hyvien ja vakiintuneitten suhteiden pysyvän maanomistajiin lujina.

Seuraavat seuran jäsenet on palkittu metsästäjäjärjestöjen ansiomerkein:

Riistanhoitoyhdistyksen pronssimerkein:

Väinö Pippuri, Reino Toivanen, Timo Korhonen, Vesa Pekkinen, Erkki Martikainen, Jukka Patronen, Matti Lehikoinen, Väinö Voutilainen, Seppo Kinnunen, Juha Lankinen, Pentti Oikarinen, Jouko Vänskä, Pertti Hyvärinen, Aimo Eskelinen, Esko Martikainen, Pertti Tolvanen, Paavo Bruun, Aulis Tolvanen, Voitto Ryyänen, Veijo Sallinen, Pauli Pitkänen, Väinö Salin, Pekka Martikainen, Pertti Rouhiainen, Erkki Sorsa, Pentti Immonen, Esa Asikainen ja Erkki Saarelainen (28)

Pohjois-Karjalan riistanhoitopiirin myöntämät hopeiset ansiomerkit on saaneet:

Kaino Mustonen, Väinö Pippuri, Vesa Pekkinen, Jukka Patronen, Reino Toivanen, Pertti Hyvärinen, Seppo Kinnunen ja Erkki Sorsa (8).

Pohjois-Karjalan riistanhoitopiirin riistanhoidon ansiomerkein:

Väinö Voutilainen, Vesa Pekkinen, Pertti Hirvonen (3)

Metsästäjäin Keskusjärjestön kultaisen ansiomerkin ovat saaneet:

Johannes Patronen ja Vesa Pekkinen (2)

Metsästäjien Keskusjärjestön viirit:

Kaino H. Mustonen ja Vesa Pekkinen (2)

Pohjois-Karjalan vuoden erämieheksi on v 1994 valittu Vesa Pekkinen

Liperin riistanhoitoyhdistyksen toiminnanohjaajana on vuodesta 1970 lahtien toiminut Vesa Pekkinen.

Riistanhoitoyhdistyksen johtokunnassa ovat olleet Seppo Kinnunen ja Erkki Sorsa

Puheenjohtajina ovat *toimineet* 10 kpl

1956-1964	Kaino H. Mustonen
1964-1966	Pertti Hyvärinen
1966-1969	Reino Toivanen
1970-1977	Erkki Martikainen
1977-1980	Seppo Kinnunen
1980-1983	Pentti Oikarinen
1983-1987	Seppo Kinnunen uudelleen
1988-1999	Erkki Sorsa
1999-2001	Seppo Kinnunen kolmannen kerran
2001 alkaen	Pentti Martikainen

Sihteereitä on ollut 14.

1956-1959	Yrjö Kuokkanen
1959-1968	Reino Toivanen
1968-1970	Pertti Hyvärinen
1970-1971	Kauko Kariola
1971-1977	Matti Lehikoinen
1977-1980	Pentti Oikarinen
1980-1981	Va.inc Salin
1981-1983	Esa Asikainen
1983-1987	Matti Martikainen
1987-1993	Arto Löfgren
1993-1999	Esa Asikainen uudelleen
1990-2001	Olli Mustonen
2001-	Aaro Saukkonen
2003-2006	Jukka Ryyänen
2006-	Seppo Sorjamaa

Jatko-osa 50-vuotiaasta 60-vuotiaaksi...

LIPERIN ERÄMIEHET 1956-2016 HISTORIIKIN JATKO-OSA, VIISIKYMPPISESTÄ KUUSIKYMPPISEKSI

Toiminta seurassa jatkuu Pentti Martikaisen toimiessa puheenjohtajana. Järjestettiin ammunta mestaruus ja pilkkikisoja. Jäsenmäärä vakiintui noin 150 jäsenen tienoille. Toiminta painottui hirviporukkaan, niin hallinnossa kuin myös metsästyksessä, riistanhoito ja talkoo toiminnassa.

Vuosikokouksessa 2009 puheenjohtajaksi tuli Martti Kuittinen. Vuosikokouksen jälkeen järjestäytymiskokouksessa sihteeriksi valittiin Asko Toivola ja rahastonhoitajaksi Antti Toivola.

Syksyllä 2009 saatiin rakennuslupa Grillikodan rakentamiseen. Välittömästi aloitettiin talkoot puiden kaadolla ja rakennuspaikan avaamisella. Seuraavat kaksi vuotta toiminta oli hyvin talkoo voittoista. Talkoo porukkaa oli hyvin saatavissa, myös konetyötä oli paljon, jota ansiokkaasti hoiti Pertti Tolvanen. Talkootyön tuloksena saatiin kevythirsinen ja palahuopakattainen kota valmiiksi niin, että hyväksytyt lopputarkastus suoritettiin 29.8.2012.

Seuralle perinteisiä harrastuksia mm hirvijahti oli joka syksyinen tapahtuma. Jahtiin osallistui vuosittain keskimäärin 18 seuran jäsentä. Vuosina 2007-2010 oli seuran jahtiporukan saalis 6 – 7.5 hirveä syksy. Syksyn 2011 jahtiin saatiin 8 aikuisen ja yhden vasan kaatoluvat, mutta kaatoja vain 3 aikuista ja 2 vasaa. Sitten tulikin niukat ajat, 2012 saatiin vain yhden aikuisen ja yhden vasan kaatoluvat. Ne saatiin nopeasti toisen metsästys päivän aamuna, kun Humu koiran ajamat vasan ja emän ampui Veijo Miinalainen samoille tantereelle Eerikantien loppupään alueelle. Vuodesta 2013 alkaen on hirven kaatolupia saatu vuosittain 3.5 kpl. Hirven kaatoluvat on yhteislupana haettu 2013 alkaen Liperin Erämiehet, Lamminniemen Erä ja Puromäen Erän kanssa vuorotellen. Hirvijohtajana 2006, 2007 ja 2009 toimi Erkki Saarelainen, 2008 Antti Toivola, 2009 – 2014 Pertti Tolvanen ja 2015 Tuomo Soini.

Seuralle on hankittu kiinteistöjä. Maja osuus 2/3 on ostettu 21.2.2008 päivätyllä kauppakirjalla. Myyjänä Liperin Reserviläiset Ry ja Liperin Reserviupseerit Ry. Kauppahinta 6000€. Myyjälle on jäänyt majan käyttöoikeus 10 vuodeksi, eli vuoteen 2018 saakka. Erämiehet ovat jo ennen kauppaa omistaneet kiinteistöstä 1/3 osan.

Seura on hankkinut omistukseensa 19.8.2011 päivätyllä kauppakirjalla 1514 neliömetrin määräalan Liperin RHY:tä. Kauppahinta 1000 €. Määräala on majan alla oleva maa piha alueineen. Määrä alasta on muodostettu oma Erä-Koivikkola 2, tila. Lohkomiskustannus 1166 €. Myyjälle on jäänyt käyttöoikeus omien yhdistyksen tilaisuuksien järjestämiseen kaupankohteessa sijaitsevassa majassa.

Metsästysmajan kaivo oli vieraalla maalla ja kun sähkölinja kaivolle olisi pitänyt uusua, johtokunta päätti tehdä uuden kaivon. Kaivo tehtiin omalle maalle ja vettä on riittänyt seuran tarpeisiin. Kiitokset Vesa Salliselle joka koneellaan kaivoi kaivon talkootyönä.

Seuran sihteerinä vuosina 2009 – 2011 toimi Asko Toivola, 2011 – 2012 Ilpo Arvelainen ja 2013 lähtien Markku Vornanen. Seuran rahastonhoitajana on toiminut 2008 lähtien Antti Toivola.

Seuran toiminnan pyörittäminen on edelleen paljon hirviporukan ja veteraanien harteilla. Jostain syystä pienriistaa metsästävät jäsenet harrastavat metsästystä mutta eivät ole innostuneet talkoo ja kokoustoiminnasta. Nykyisin talkootyötä seuralta edellyttää moni taho. Riistanhoito yhdistys, Luonnonvarakeskus, Viranomaiset RAVA toiminnan kautta ja Metsästäjäliitto, myös VAPEN toiminta johon seurasta on ansiokkaasti osallistunut Pauli Pitkänen.

YHDEN ”UUDEN” JÄSENEEN NÄKEMYS NYKYSEURAN TOIMINNASTA.

Muutin Liperin kuntaan vuonna 2011 ja rakentelin mökin ja talon Kirkilänniemeeseen.

Asetuttuani vakituisesti asumaan tähän kuntaan päätin etsiä itselleni uutta metsästysseuraa koska oma seurani toimii Savonlinnassa ja sinne on kuitenkin melko pitkä matka ajella syyspimeässä.

Katselin netistä mahdollisia seuroja ja niiden toiminta-alueita ja päätin ensimmäisenä tehdä jäsenhakuanomuksen Liperin Erämiehiin 2013 kesällä. Yllätyksekseni Pertti Tolvanen soitti joskus elokuulla ja ilmoitti hyväksymisestäni seuran jäseneksi, kunhan ilmoitan soutu-tunnukseni. Miksi yllätyin, siksi kun entisessä pitkäaikaisessa asuinkunnassani Enonkoskella seurat yrittivät kaikin tavoin estää uusien jäsenien pääsyn seuraansa.

Aloitin aktiivisesti osallistumisen seuran toimintaan ensin ammutaharjoituksiin osallistumalla ja sittemmin kokouksiin ja talkoisiin. Minut otettiin hyvin seuraan vastaan ja pääsin heti hirviporukkaankin. Ensimmäisen syksyn jahti meni kohdaltani erinomaisesti, ammuin porukkahajhdissa vasan Siikasaaren pellolle n. 160 m matkalta.

Syysloman aikaan lokakuussa kyselin mahdollisuutta käydä koirani kanssa haukuttamassa hirviä itekseni. Lupa heltisi ja Jahtipiällikkö-Pete (Pertti Tolvanen) sanoi että jos sopiva elukka on haukussa niin ammu pois.

No niinpä menin Siikasaareen, Piilosuon reunoja koluamaan. Eikä aikaakaan, kun Killer otti hirven haukuun, soitin Petelle ja sanoin että ammunko pois, jos tulloo hollille. Ammu vuan oli vastaus.

Niinpä yksinäinen naaras ilmestyikin edessä olevaan tiheikköön jossa koira haukkui sitä ja kierteli ympäri. Viimein se säntäsi sieltä etteeni ja tärräytin kylykeen, lasaus kuului mutta ekukka jatkoi matkaa jolloin parsin vielä toisella kudilla. Vajaan sadan metrin päähän se sitten hyytyi ja soittelin porukkaa avukseni, että suatiin saalis orteen.

No sattuipa samana syksynä vielä kolomaskin naarashirvi hollille samaisella Siikasaaren pellolla. Kuulaa kylkeen ja siihenhän se jäi huokailemaan eteeni n. 100 metrin päähän. Toinen passimies Pasi ei malttanut ootella kaatumista vaan veti vielä rintaan jolloin hirvi teki melkein kuperkeikan.

Kyselin sittemmin Peteltä, että erotatteko työ miut seurasta, kun heti ensimmäisenä vuonna ammuin kolome hirvee neljästä. No ei helevetissä, jonkunhan ne pittää kuaatoo oli vastaus.

Viime vuonna 2015 hirvimiesten palaverissa Pete ehotti minnuu jahtipiälliköks, en kyllä tiijä miksi. Mutta porukka hyväksyi ehotuksen ja niin toimin sen syksyn mehästyksenjohtajana.

Näin hyvän porukan vetäjänä on kylläkin heleppo olla, kun jokkainen tietää mitä pittää tehdä ja mitä jättee tekemättä. Sanoinkin jahdin alussa, että ei oteta tätä hommoo liian vakavasti mutta tosissaan.

Olen todella tyytyväinen, että olen saanut olla näin hyvän seuran jäsenenä nyt jo neljättä vuotta.

Onnea tälle 60-kymppiselle aktiivisella metsästysseuralle!

Tuomo Soini, Kirkilänniemeltä